

*„A keresztény életnek ez a lényege: befogadni a Szeretetet, az Istent.
Befogadni a szeretetünkbe, befogadni a jóságainkba, a szelídségünkbe,
a békénkbe, az irgalmunkba, és akkor Istenhez tartozunk, az Ővéi vagyunk, az Ő tanítványai.
Ott állunk már az Ő hajlékának küszöbén és belépünk az Ő trónja elé,
és a Szeretetnek örök és végtelen ragyogásában élünk mindörökké.”*

Évközi 26. vasárnap

Szám 11,25-29

Jak 5,1-6

Mk 9,38-43.45.47-48

Bárcsak az egész nép az Úr prófétája lenne, bárcsak mindenkire leszállna a Lélek!

Mózes így válaszol azoknak, akik arra kérik, hogy tiltsa meg a prófétálást. Tiltsa meg olyanoknak, akik nincsenek közöttük, a táborban maradtak, és mégis részesültek a Lélekben, mégis prófétálnak.

Mózes nem tiltja meg ezt, hanem azt kívánja, hogy mindenki, a nép minden tagja részesüljön az Isten Lelkében, az egész nép váljék Isten prófétájává.

Jézus is hasonló választ ad János apostolnak, amikor ő elmondja neki: Láttunk valakit, aki a te nevedben ördögöt űzött, és nem tartozik közénk, nem a te tanítványod.

Meg is tiltottuk neki, hogy ne tegye ezt.

Jézus azonban azt mondja: Ne tiltsátok meg neki.

Hiszen Jézus akarata az, hogy az Ő tettei, az Ő műve határtalanul kiterjedjen, kiáradjon minden emberre, az egész világra.

Isten önmagában, az Ő Lelkében, önmaga valóságában, a szeretetben akar részesíteni minden embert.

Azt akarja, hogy minden ember hordozza az isteni szikrát, a szeretetnek, a jósnak a ragyogását,

hordozza akármilyen kicsiny, akármilyen porszem a végtelen, az örök Istenhez képest az ember.

Az ember tettei, az ember jóra törekvő szándékai, jócselekedetei, a szelídség, a béke, a türelem, az irgalom és megbocsátás, mindezek edényei a végtelen Irgalomnak, a végtelen Jósnak, az Örök Szeretetnek, Istennek.

Isten árad ki reánk, és helyet foglal a mi életünkben, életünk apró morzsáiban, életünk minden jó tetteiben, minden jó szándékában és elhatározásában.

Valóban Isten együtt cselekszik velünk a kegyelem által.

És ekkor mi Istennek, a Szeretetnek, a Jósnak az edényei vagyunk.

Még ha törékeny cserépedény is az ember, még ha kicsiny porszem is, ha az ő tette csupán egy cseppnyi víz, a végtelen Szeretet benne ragyog, megcsillan,

mint harmatcseppen a felkelő nap fénye, megcsillan a végtelen Szeretet, az Örök Isten.

És valóban ez a mi hivatásunk, ez a keresztény élet.

A keresztény élet tudja azt, hogy Istent kell hordoznia,

hogy Istennek ily módon tetteivel, életével a prófétájává kell válnia,

szeretetével a Szeretetet hirdeti, jóságával a végtelen Jóságot vallja meg, megbocsátó, szelíd szavával a végtelenül irgalmas Istennek ad tiszteletet. A keresztény élet annyit jelent, mint Istent hordozni.

A keresztény élet annyit jelent, mint a szeretetben, a jóságban helyet adni a végtelen Szeretetnek, az Örök Jóságnak, az Istennek.

Ezért mondja Mózes: ne tiltsátok meg.

Nem veszem el a Lelket azokról, akik prófétálnak, sőt azt akarom, hogy az egész nép részesüljön Isten Lelkében.

Reánk vonatkozik ez.

Istenben részesülni, a Szeretetben részt venni, az örök, az egyetlen, a végtelen Szeretetben,

részt venni úgy, hogy életünk apró, kicsiny jóságaival, mint edény hordozni a végtelen Istent, az Örök Szeretetet.

Jézus is ezért mondja János apostolnak: Ne tiltsátok meg, hogy ördögöt üzzön, hiszen az én nevemben teszi azt, hiszen az én erőm lakik benne, hiszen ezáltal hozzám tartozik.

Valóban úgy tartozunk Jézushoz, azáltal leszünk az Ő tanítványai, keresztény emberek,

hogy befogadjuk azt, aki Ő, Ő pedig a Szeretet.

Befogadjuk életünkbe azt a cselekvést, ahogyan Ő cselekedett.

Ő pedig jót tett mindenkinek, hogy a szívünkbe fogadjuk, és az életünkben megvalósítjuk azt,

amit Ő tett velünk: megbocsátott és irgalmas volt hozzánk.

A keresztény életnek ez a lényege: befogadni a Szeretetet, az Istent.

Befogadni a szeretetünkbe, befogadni a jóságainkba, a szelídségünkbe, a békénkbe, az irgalmunkba, és akkor Istenhez tartozunk, az Ővéi vagyunk, az Ő tanítványai.

Ott állunk már az Ő hajlékának küszöbén és belépünk az Ő trónja elé, és a Szeretetnek örök és végtelen ragyogásában élünk mindörökké.

Ámen.

2021. szeptember 26.

Takács Gyula plébános atya